

skal gives visse Oplysninger til Skattevæsenet. Den højtærede Minister sagde meget rigtigt, at det var en Bestemmelse, der ikke ret vel hørte hjemme i det foreliggende Lovforslag. Nej, den har jo intet med Stempeloven at gøre. Alle de Bestemmelser, som kun har til Hensigt at vejlede Skattemyndighederne, for at de kan kontrollere Opgivelsernes Rigtighed, hører hjemme i Skattelovgivningen. Men dette er et helt nyt Princip, da det her drejer sig om, hvorledes en Mands Virksomhed lønner sig. Det kan jo ikke sammenlignes med de Regler, der kom ind i Skatteloven af 1912 om visse Folks Pligt til at opgive de hos dem ansattes Indtægt. Bestemmelsen her vil, naar den føres ud i sin videste Konsekvens, være til overordentlig Nytte for Skattemyndighederne, da de derved kan faa de nøjagtigste Oplysninger; det indrømmer jeg den højtærede Finansminister. Men det er et Spørgsmaal, om det er et Princip, der er værd at knæsette, i alt Fald i et Lovforslag som dette, hvor det i Virkeligheden ikke hører hjemme. Blev det gennemført til sin yderste Konsekvens, vilde Finansministeren blive Chef for et fortrinligt Oplysningsbureau for hele Forretningsverdenen, hvis man da kunde faa de fornødne Oplysninger, og han var i Stand til at give dem.

Ved Siden af de kritiske Indvendinger, jeg har gjort mod enkelte Punkter i Lovforslaget, skal ogsaa jeg anbefale det til hurtig og velvillig Behandling i et kommende Udvalg. Jeg formener ikke, at Uoverensstemmelserne er saa store, at man ikke vil kunne naa til en Overenskomst med den højtærede Finansminister. Den højtærede Minister er vel nok imødekommende at forhandle med i denne Sag.

Hey: Mine Meningsfæller og jeg kan acceptere Princippet i Lovforslaget og vil ligesom de ærede foregaaende Talere bidrage vort til dets Gennemførelse inden lang Tid. Om det vil kunne gennemføres til den 1. December, er dog tvivlsomt, selv om man maa indrømme, at Folketinget for en Gangs Skyld ikke har brugt saa lang Tid som under andre Omstændigheder, det har kun brugt 7 Uger. Alligevel bliver 7 Dage noget for lidt til at gøre det færdigt her, og jeg vil antage, at selv om det var gaaet, som den højtærede Finansminister vel neppe havde ventet, at Lovforslaget var gjort færdigt ved 3 Behandlinger her i Dag, vilde det dog maaske knibe med at faa de praktiske Foranstaltninger, som er nødvendige, iværksat til den 1. December.

Medens vi altsaa kan tiltræde Principperne i Lovforslaget, vil jeg dog gerne gøre nogle kritiske Bemærkninger dertil. Vi vilde have foretrukket, at man havde beholdt den Afgift, der var foreslaaet af Finansministeren, jeg tror, at det vilde have været rigtigt til en Begyndelse; saa kunde man ved Lejlighed, som det er Skik og Brug, have skruet paa Skruen og derved være kommet højere op. Det er, som et æret Medlem har sagt, ganske ejendommeligt at se, at Finansministeren kommer og vil have saa og saa meget, idet han mener, at det kan gøre det, og at man saa i Folketinget siger: Du skal have mere. Det gaar som efter det gamle franske Ord, at Appetitten kommer, medens man spiser. Vi kender her et Medlem af Folketinget, det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard), som vel særlig er den, der har holdt paa, at Afgiften skulde sættes op. I alt Fald har, som omtalt, dette ærede Medlem, der i sin Tid som Finansminister ikke havde Held med sig til at faa Stempelafgiften for Aktier sat op til 1 pCt., nu kunnet fejre en smuk Triumf. Det ærede 1ste Medlem for 8de Kreds (Dalsgaard) sagde, at den daværende Finansminister altsaa havde Ret i, at der skulde flere Penge til. Den daværende Finansminister har maaske Ret i dette Øjeblik, men havde det ikke den Gang; da strakte Pengene til, thi de Forhold, som nu taler for Gennemførelsen af dette Lovforslag, forelaa ikke den Gang. Det skal vi imidlertid ikke strides om nu, nu skal vi have Pengene. Vi tiltræder altsaa Princippet i Lovforslaget, vi vil gaa med til at tage Satserne, som de er satte i Folketinget, baade for Stemplet ved Omsætningen af Aktier og det nyere højere Stempel ved Aktiers Udstedelse.

Det forekommer mig for øvrigt, at Lovforslaget i nogen Maade bærer Indtrykket af at være Hastværksarbejde. Vi har i Aar her i Tinget hørt Finansministeren udtale sig ikke som en absolut Ven af Børsskatten — for at kalde den ved dens almindelige Navn —, og allerede nu kommer Lovforslaget. Anvisningen derpaa har man faaet fra den svenske Lov af November 1908 og vel ogsaa noget fra den tyske. Det er dog navnlig den svenske Lov, som man saa nogenlunde om ikke paragraphvis, saa dog afsnitvis har fulgt her; desværre har man ment at burde gaa videre end i Sverige. Man har saaledes ikke indskrænket sig til et Lovforslag om Børsafgift, men Lovforslaget har i det andet Ting faaet ikke saa lidt mere at bære paa, saaledes at Titelen efter min Mening ikke